

DÔVODOVÁ SPRÁVA

A. Všeobecná časť

Návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákona, sa predkladá v reakcii na aktuálne okolnosti spôsobené pandemiou ochorenia COVID-19.

Navrhovaná legislatívna úprava rešpektuje základné práva a slobody zaručené v druhej hlave Ústavy Slovenskej republiky (napríklad základné právo vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1, slobodu pohybu podľa čl. 23 ods. 1, právo podnikat' podľa čl. 35 ods. 1) ako aj ľudské práva a základné slobody zakotvené v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd prijatého na pôde Rady Európy (napríklad právo pokojne užívať majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru, sloboda pohybu podľa čl. 2 Protokolu č. 4 k Dohovoru). Uvedené relatívne práva a slobody tento zákon umožňuje obmedziť len v nevyhnutom rozsahu a za nevyhnutných okolností.

Prebiehajúca pandémia ochorenia Covid-19 odhalila niektoré nedostatky vo formálnych ustanoveniach týkajúcich sa vydávania opatrení orgánov verejného zdravotníctva. Najväčšou nejasnosťou je právna povaha opatrení Úradu verejného zdravotníctva SR, spôsob ich prípravy a najmä vyhlasovania. Podstatným znakom právneho štátu, ktorým je Slovenská republika podľa čl. 1 ods. 1 ústavy, je dostupnosť prameňov práva. Adresáti práva teda musia byť schopní poznať obsah normy, ktorou sa má spravovať ich konanie, a táto norma musí byť náležite publikovaná. ÚVZ SR svojimi „opatreniami“ podľa § 12 zákona č. 355/2007 Z. z. podstatným spôsobom zasahuje do každodenného života, ba dokonca obmedzuje základné práva a slobody. Napriek tomu platný zákon žiadnym spôsobom neupravuje podmienky nadobudnutia platnosti týchto aktov, ani podmienky ich publikácie, teda neupravuje, akým spôsobom sa adresáti obmedzení v ňom uvedených môžu s ich predmetom oboznámiť. Okrem toho platná úprava neupravuje podrobnejšie ani právnu formu týchto aktov, v dôsledku čoho Ústavný súd SR – za absencie takejto úpravy – dospel k záveru, že má ísť o tzv. hybridné akty.

Navrhovaná úprava má za cieľ všetky tieto deficity právnej istoty odstrániť a riadnym a prehľadným spôsobom upraviť tak právnu formu týchto aktov, ako aj spôsob ich publikácie. Tým navrhovaná úprava dbá o zachovávanie princípov právneho štátu aj v časoch pandémie. Jasnou právnou kvalifikáciou týchto právnych aktov ako všeobecne záväzných právnych predpisov sa jednak vyjasní ich postavenie v právnom poriadku, keďže sa budú môcť stať právnym základom konania všetkých štátnych orgánov (porov. napr. § 46 správneho poriadku, podľa ktorého musí byť každé rozhodnutie v súlade so zákonmi a „ostatnými právnymi predpismi“, podobne napr. čl. 144 Ústavy SR, ktorý ukladá súdu riešiť nesúlad medzi právnymi predpismi prostredníctvom Ústavného súdu SR). Okrem toho sa vyjasní postup a miera ich skúmania, keďže ich bude možné skúmať podľa čl. 125 ods. 1 písm. d) Ústavy SR pre nesúlad s ústavou, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami a inými nadradenými právnymi predpismi, a to na návrh subjektov upravených v čl. 130 Ústavy SR.

Okrem upresnenia týchto aj niektorých ďalších ustanovení o zákona o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia vyplynula z aplikačnej praxe aj potreba legislatívneho zakotvenia niektorých nových právnych nástrojov na boj s pandémiou ochorenia COVID-19.

Medzi nové nástroje na boj s pandémiou ochorenia COVID-19 možno napríklad zaradiť možnosť pre orgány verejného zdravotníctva nariadiť opatrenie, ktorého obsahom bude uloženie povinnosti poskytovateľom služieb alebo zamestnávateľom podmieňovať vstup do prevádzkových priestorov registráciou osobných údajov vstupujúcich osôb. Tento nástroj je v súčasnosti využívaný napríklad v Spojenom kráľovstve Veľkej Británie a Severného Írska, kde napomáha trasovaniu osôb, ktoré mohli prísť do kontaktu s nakazenou osobou.

V čl. II sa na zabezpečenie úloh dopĺňajú Národnému centru zdravotníckych informácií kompetencie v oblasti poskytovania informácií obyvateľstvu a poskytovania súčinnosti orgánom štátnej správy na úseku verejného zdravotníctva. Tiež sa týmto orgánom umožňuje využívať informačné, komunikačné a sieťové technológie Národného centra zdravotníckych informácií na účel plnenia ich úloh.

Okrem novelizácie zákona o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia je týmto zákonom novelizovaný aj zákon č. 1/2014 Z. z. o organizovaní verejných športových podujatí a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 440/2015 Z. z. (ďalej len „zákon o organizovaní verejných športových podujatí“).

Legislatívnou úpravou vo vzťahu k zákonu o organizovaní verejných športových podujatí je riešenie konfliktu medzi povinnosťou zakrytia tváre vyplývajúcou z opatrení Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len „Úrad verejného zdravotníctva“) a zákazom mať zakrytú tvár spôsobom sťažujúcim alebo znemožňujúcim identifikáciu účastníka verejného športového podujatia.

Predkladaný návrh zákona nemá vplyv na podnikateľské prostredie, na rozpočet verejnej správy, na životné prostredie, nemá vplyvy na informatizáciu, na služby pre občana a na manželstvo, rodičovstvo a rodinu.

Návrh zákona je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi a nálezmi Ústavného súdu SR, medzinárodnými zmluvami a inými medzinárodnými dokumentmi, ktorými je Slovenská republika viazaná a súčasne je v súlade s právom Európskej únie.

B. Osobitná časť

K čl. I

K bodu 1

Rozširuje sa predmet úpravy zákona o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia, a to o úpravu výkonu epidemiologického vyšetovania, ktoré sa vzhľadom na nedávne okolnosti vyvolané pandémiou COVID-19 javí ako nevyhnutné, najmä čo do získavania informácií potrebných na identifikáciu a kontaktovanie osôb potenciálne ohrozujúcich verejné zdravie či osôb priamo ohrozených, s úmyslom zabránenia ďalšieho šírenia prenosných ochorení.

K bodu 2

Spresnením ustanovenia § 4 ods. 1 písm. g) zákona o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia dochádza jednak k odstráneniu obsolentného odkazu na § 12 ods. 7 zákona o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia, ktoré sa v tomto zákone nenachádza a zároveň k zdôrazneniu toho, že možnosť nariaďovať opatrenia Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len „MZ SR“) počas výnimočného stavu, núdzového stavu alebo mimoriadnej situácie (ďalej len „krízová situácia“) je „len“ komplementárna k právomoci Úradu verejného zdravotníctva a regionálnym úradom verejného zdravotníctva nariaďovať opatrenia podľa ustanovenia § 12 a § 48 zákona o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia. Komplementárnosť možnosti MZ SR nariaďovať opatrenia počas krízovej situácie bola akcentovaná už v doterajšej právnej úprave použitím výrazu „ďalšie opatrenia“. Pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností v aplikačnej praxi sa spresňuje, že týmto oprávnením MZ SR nie dotknutá právomoc Úradu verejného zdravotníctva a regionálnych úradov verejného zdravotníctva nariaďovať opatrenia podľa § 12 a § 48 aj počas krízovej situácie.

K bodu 3 a 4

Legislatívno-technická úprava v súvislosti s právnou úpravou epidemiologického vyšetovania.

K bodu 5

Rozširuje sa okruh situácií, kedy sú orgány verejného zdravotníctva mimo rezortu zdravotníctva povinné poskytnúť súčinnosť Úradu verejného zdravotníctva a regionálnym úradom verejného zdravotníctva.

K bodu 6

Nariaďovanie opatrení na predchádzanie ochoreniam (§ 12) a opatrení pri ohrození verejného zdravia (§48) patrí aj naďalej prioritne do kompetencie Úradu verejného zdravotníctva a regionálnych úradov verejného zdravotníctva. Orgány verejného zdravotníctva mimo rezortu verejného zdravotníctva nariaďujú opatrenia iba komplementárne k opatreniam Úradu verejného zdravotníctva a opatreniam regionálnych úradov verejného zdravotníctva. Vzhľadom na novú právnu úpravu epidemiologického vyšetovania, podľa ktorej aj orgány verejného zdravotníctva mimo rezortu zdravotníctva môžu ukladať na mieste výkonu epidemiologického vyšetovania opatrenia na predchádzanie vzniku a šíreniu prenosných ochorení podľa § 12 ods. 2 zákona o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia, sa premieta

táto právna úprava aj od § 7 tohto zákona. Zároveň sa akcentuje súčasný stav, podľa ktorého orgány verejného zdravotníctva mimo rezortu zdravotníctva nariaďujú opatrenia iba v rámci svojej („rezortnej“) pôsobnosti, pričom tým nie je dotknutá právomoc Úradu verejného zdravotníctva a regionálnych úradov verejného zdravotníctva nariaďovať opatrenia podľa § 12 a 48 zákona o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia, či už počas krízovej situácie alebo mimo nej.

K bodu 7

Legislatívno-technická úprava v súvislosti s právnou úpravou epidemiologického vyšetovania.

K bodu 8

Nakoľko možnosť MZ SR nariadiť opatrenie na ochranu Slovenskej republiky pred zavlečením prenosných ochorení bola v praxi málo využiteľná, keďže jej predpokladom je, že sa ochorenie v Slovenskej republike ešte nenachádza, pričom zároveň tento účinok mohli dosiahnuť aj iné orgány verejného zdravia za použitia iných nástrojov, toto ustanovenie sa vypúšťa.

K bodu 9

Legislatívno-technická úprava. Vypustenie obsolentnej časti úpravy, nakoľko v odseku 5 nie sú ustanovené obsahovo tie isté opatrenia, ako v odseku 3 a 4, ale iné (ďalšie) opatrenia, čo spôsobovalo interpretačné pochybnosti, ktoré sa týmto odstraňujú.

K bodu 10

Doplňajú sa opatrenia nariaďované pri ohrození verejného zdravia, medzi ktoré patrí očkovanie, chemoprofylaxia a podávanie protilátok.

K bodu 11

Legislatívno-technická úprava upresňujúca znenie opatrenia podľa § 48 ods. 4 písm. n) zákona o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia.

K bodu 12

Legislatívno-technická úprava, ktorou sa spresňujú a doplňajú sa ďalšie opatrenia, ktoré sú v praxi nevyhnuté pri zabezpečovaní protiepidemických opatrení pri ohrození verejného zdravia, a ktoré v doterajšej právnej úprave buď chýbali alebo ich bolo potrebné len spresniť. Opatrenia podľa § 48 ods. 4 písm. s), t) a y) zákona o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia budú môcť Úrad verejného zdravotníctva alebo regionálne úrady verejného zdravotníctva nariaďovať, v zmysle § 48 ods. 9 zákona o ochrane (nové ustanovenie v zmysle bodu 13), podpore a rozvoji verejného zdravia, iba počas krízovej situácie, teda v čase vyhláseného výnimočného stavu, núdzového stavu alebo mimoriadnej situácie. Ostané opatrenia budú môcť nariaďovať počas krízovej situácie, rovnako ako aj mimo nej.

K bodu 13

V záujme ďalšej ochrany poskytnutých údajov podľa § 48 ods. 4 písm. s) a t) zákona o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia, ustanovuje sa 60 dňová lehota, počas ktorej sú Ministerstvo investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie Slovenskej republiky, Úrad verejného zdravotníctva, regionálne úrady verejného zdravotníctva, zamestnávateľa a poskytovatelia služieb oprávnení uchovávať poskytnuté údaje. Po uplynutí tejto lehoty sú vyššie uvedené subjekty povinné tieto údaje zničiť, aby sa zabránilo ich prípadnému úniku alebo zneužitiu.

V súčasnosti síce môžu regionálne úrady verejného zdravotníctva nariaďovať prísnejšie opatrenia v rámci svojho územného obvodu aj v prípade, že je vydané Úradom verejného zdravotníctva opatrenie s celoslovenskou pôsobnosťou, avšak týmto sa dáva možnosť Úradu verejného zdravotníctva stanoviť, že regionálne úrady verejného zdravotníctva môžu nariaďovať nie len prísnejšie, ale aj miernejšie opatrenia v rámci svojho územného obvodu oproti opatreniu, ktoré vydal Úrad verejného zdravotníctva.

K bodu 14

Legislatívno-technická úprava.

K bodu 15

Legislatívno-technická úprava. Upravuje sa názov deviatej časti zákona o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia vzhľadom na úpravu epidemiologického vyšetrenia v tejto časti zákona.

K bodu 16

Upravuje sa predmet a spôsob epidemiologického vyšetrenia, ako aj osoby oprávnené na epidemiologické vyšetrenie.

K bodu 17

Navrhovaná právna úprava zavádza oprávnenie osobám, ktoré vykonávajú epidemiologické vyšetrenia ukladať v mene orgánov, ktorých sú zamestnanci alebo príslušníci, opatrenia priamo na mieste počas výkonu epidemiologického vyšetrenia. Potreba tohto ustanovenia vychádza z aplikačnej praxe. V záujme rýchleho prijímania protiepidemických opatrení sa vymedzuje rozsah osobných údajov chorých, podozrivých z prenosného ochorenia a podozrivých z nákazy, ktoré môžu osoby vykonávajúce epidemiologické vyšetrenie zisťovať v ohnisku nákazy.

K bodu 18

Legislatívno-technická úprava v súvislosti s bodom 12.

K bodu 19

V súčasnosti zákon o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia explicitne uvádza v ustanovení § 58 ods. 2, že náklady, ktoré vzniknú pri plnení povinností ustanovených týmto

zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi ochranu verejného zdravia, uhrádza ten, kto je povinný tieto povinnosti plniť. Uvedené znamená, že aj škodu a ušlý zisk znáša ten, komu vznikli, keď plnil povinnosti v súvislosti s ochranou verejného zdravia.

Pre vylúčenie akýkoľvek pochybností sa týmto spresňuje, že právo na náhradu škody a ušlého zisku z dôvodu realizácie opatrení nariadených podľa tohto zákona je vylúčené.

S prihliadnutím sa na judikatúru Ústavného súdu Rakúskej republiky (Verfassungsgerichtshof), konkrétne rozhodnutie č. G202/2020 zo dňa 14.07.2020, kde je konštatované, že opatrenia COVID-19 týkajúce sa obmedzenia vstupu a pohybu v podnikoch a prevádzkach, ktoré boli vydané s ohľadom na akútnu situáciu za účelom nevyhnutného zabránenia ďalšieho šírenia choroby COVID-19, nepredstavovali vyvlastnenie vo formálnom zmysle a nemali ani účinky formálneho vyvlastnenia (materiálne vyvlastnenie), keďže rakúsky zákonodarca nevydal zákaz vstupovania ako samostatné opatrenie, ale obsiahol ho v rozsiahlom balíku opatrení a záchranných balíčkov, čo funkčne smerovalo k tomu, aby sa zmiernili ekonomické dôsledky zákazu vstupovania a tým postihnutého podnikania, resp. všeobecne následky COVID-19 pandémie, nemožno preto odvodiť povinnosť požadovať ďalší nárok na náhradu škody pre subjekty, ktorých sa opatrenia v súvislosti COVID-19 dotkli. Zohľadňujúc uvedené tak Ústavný súd Rakúskej republiky nepovažuje takýto zásah do vlastníckych práv, ktorý bol zapríčinený opatreniami vydanými v súvislosti s chorobou COVID-19, resp. ich dodržiavaním, za zásah neprímeraný, ktorému by prislúchal nárok na náhradu škody.

K bodu 20

Navrhuje sa v záujme právnej istoty upraviť, že v správnom konaní sa zásadne nariaďujú aj jednotlivé opatrenia, pokiaľ v § 59b nie je ustanovené inak. Pretože v § 59b ods. 1 je potom ustanovené, že tieto opatrenia sa nariaďujú vo forme všeobecne záväzného právneho predpisu, ak sú obmedzené na určité územie alebo ak nie sú určené pre jednotlivu určenú osobu, per eliminationem z toho vyplýva, že v správnom konaní sa ukladajú opatrenia podľa § 12 len vtedy, ak sa nariaďujú práve voči konkrétnej osobe. Z praktického hľadiska môže ísť najmä o opatrenie podľa § 12 ods. 2 písm. f) (izolácia alebo karanténne opatrenie ohľadom jednotlivu určenej osoby) alebo písm. n) (zákaz konkrétnej prevádzky jednotlivu určenej fyzickej či právnickej osoby), ale nie sú vylúčené aj iné druhy opatrení. Ich podstatným znakom bude, že budú vždy smerovať voči jednotlivu (individuálne) určenej osobe; nie je nevyhnutné, aby táto osoba bola len jedna, ale podstatné bude, že dotknuté osoby nebudú vymedzené len druhovo. Akonáhle bude opatrenie potrebné nariadiť proti druhovo určenej skupine osôb (napríklad „osoby vykonávajúce určité činnosti“ a podobne), bude na ich nariadení potrebný všeobecne záväzný právny predpis podľa navrhovaného § 59b.

K bodu 21

V záujme právnej istoty sa navrhuje upraviť formu, v akej sa opatrenia podľa § 12 nariaďujú, ak nesmerujú proti jednotlivu určenej osobe. V súčasnosti zákon žiadnu konkrétnu formu ich nariadenia neupravuje. Úrad verejného zdravotníctva SR označuje svoje akty ako „opatrenia“, podľa názoru predkladateľa však pojem „opatrenie“ použitý v § 12 resp. § 48 ods. 4 neoznačuje právnu formu, ale je skôr použitý v zmysle „zákroku na zabezpečenie niečoho“ (Krátky slovník slovenského jazyka), teda označuje katalóg krokov, ktoré majú orgány verejného zdravotníctva podniknúť na odvrátenie ohrozenia verejného zdravia. Nejde teda o „opatrenie“, aké má

namysli § 18 ods. 1 zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov SR (sám ÚVZ SR ho takto neponíma, navyše nebolo vyhlásené v Zbierke zákonov SR), ale ani o opatrenie, o akom hovorí § 3 ods. 1 písm. c) Správneho súdneho poriadku (nebolo vydané v „administratívnom konaní“ definovanom v § 3 ods. 1 písm. a/ S. s. p., čo je podľa cit. ustanovenia konštitutívny znak „opatrenia“).

Ak orgány verejného zdravotníctva rozhodujú o nariadení opatrení podľa § 12 resp. § 48 ods. 4 inak než voči jednotlivo určenej osobe, ich akty sa nijako nelíšia od všeobecne záväzných právnych predpisov, keďže sa týkajú určitého územia alebo druhovo určených osôb. Napr. v súčasnosti uplatňované opatrenie ÚVZ sp. zn. OLP/7693/2020 z 29. septembra 2020 (upravujú povinnosti osôb prichádzajúcich zo zahraničia) sa podľa ods. 1 týka každého („všetky osoby“), kto od 1. októbra 2020 od 7.00 hod vstúpi na územie Slovenskej republiky. Ide teda o úplne všeobecné vymedzenie adresátov tejto právnej normy, ktorým sa v nej ukladajú povinnosti (izolácia, registrácia cez e-karanténu a pod.). Svojím obsahom sa teda táto norma nelíši napr. od ustanovení § 6 zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov, ktorý upravuje rôzne povinnosti osôb vstupujúcich na územie Slovenskej republiky. Z uvedených dôvodov sa v navrhovanom ods. 1 navrhuje ustanoviť, že v týchto prípadoch orgány verejného zdravotníctva nariaďujú potrebné opatrenia vo forme všeobecne záväzného právneho predpisu. Z § 1 písm. f) zákona č. 355/2007 Z. z. vyplýva, že „orgány verejného zdravotníctva“ sú „orgány štátnej správy na úseku verejného zdravotníctva“. Podľa čl. 123 Ústavy SR sú všetky orgány štátnej správy oprávnené vydávať na vykonanie zákona všeobecne záväzné právne predpisy, ak sú na to splnomocnené zákonom. Ustanovenie § 59b ods. 1 bude teda splnomocňovať orgány verejného zdravotníctva na vydanie týchto všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorými nariaďia jednotlivé potrebné opatrenia podľa § 12 resp. § 48 ods. 4.

V záujme úplnosti sa poznamenáva, že navrhované ustanovenie sa však nebude týkať orgánov verejného zdravotníctva podľa § 3 ods. 1 písm. d) až g) (ministerstvo obrany, ministerstvo vnútra, ministerstvo dopravy a Slovenská informačná služba). Pôsobnosť týchto orgánov je totiž limitovaná (porov. predvetie v § 7), v dôsledku čoho u nich neprichádza do úvahy nariaďovanie opatrení (§ 7 písm. j/) so všeobecnou platnosťou.

Ministerstvo zdravotníctva SR má oprávnenie vydať opatrenie len podľa § 12 ods. 6. Pretože toto ministerstvo je ústredným orgánom štátnej správy (zákon č. 575/2001 Z. z.), vzťahuje sa na jeho právne predpisy zákon č. 400/2015 Z. z., čo sa navrhuje konštatovať v navrhovanom ods. 2. Znenie § 1 ods. 1 zákona č. 400/2015 Z. z. je však nejasne formulované v tom zmysle, že za „právne predpisy“ označuje všetky predpisy všetkých orgánov štátnej správy (ústredných aj iných), z čoho by mohlo byť sporné, či sa vzťahuje sa všetky právne predpisy všetkých orgánov štátnej správy. Preto sa v navrhovanom ods. 2 zároveň navrhuje ujasniť, že na právne predpisy ÚVZ SR a RÚVZ sa tento zákon nevzťahuje.

V navrhovaných ods. 3 až 6 sa potom upravujú podrobnosti o všeobecne záväzných právnych predpisoch (vyhláškach) ÚVZ a RÚVZ. Navrhovaná úprava vychádza z platného § 5 zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a v podstate kopíruje jeho znenie. Rovnako ako vyhlášky okresných úradov aj vyhlášky ÚVZ a RÚVZ sa navrhuje uverejňovať vo Vestníku vlády SR ako publikačnom prostriedku pre miestne orgány štátnej správy. Vzhľadom na závažnosť matérie, ktorá sa týmito vyhláškami bude spravidla riešiť (opatrenia na ochranu verejného zdravia) sa navrhuje výnimočne obrátiť zákonné pravidlo tak, že tieto vyhlášky budú nadobúdať účinnosť zásadne dňom vyhlásenia, ak v nich nebude určený neskorší dátum. Okrem toho sa vzhľadom na význam vyhlášok pre dotknuté územia navrhuje

výslovne uložiť povinnosť uverejniť vyhlášky aj iným vhodným spôsobom. Navrhuje sa osobitne zmieniť úradné tabule obcí a okresných úradov, ale môže ísť napr. aj o vyhlásenie v celoštátnych oznamovacích prostriedkoch (tlač, rozhlas, televízia), v miestnych rozhlasoch alebo na webovom sídle. Okrem toho musia byť tieto vyhlášky vždy prístupné na orgánoch, ktoré ich vydali; keďže ÚVZ má sídlo len v Bratislave, v záujme dostupnosti musia byť jeho vyhlášky aj na všetkých RÚVZ v celej SR.

K bodu 22

V záujme ochrany poskytnutých údajov podľa § 55 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia, sa ustanovuje lehota, počas ktorej môžu orgány verejného zdravotníctva uchovávať poskytnuté údaje. Po uplynutí tejto lehoty sú vyššie uvedené subjekty povinné tieto údaje zničiť, aby sa zabránilo ich prípadnému úniku alebo zneužitiu.

K bodu 23

Upravujú sa prechodné ustanovenia. Určuje sa prechodný čas, počas ktorého zostanú v platnosti opatrenia úradu verejného zdravotníctva a regionálnych úradov verejného zdravotníctva vydané pred dňom nadobudnutia účinnosti novej právnej úpravy.

K bodu 24

Legislatívno-technická úprava v súvislosti so zavedením legislatívnej skratky „osoba vykonávajúca štátny zdravotný dozor alebo osoba vykonávajúca epidemiologické vyšetrovanie“.

K čl. II

Národné centrum zdravotníckych informácií plní v súlade s § 12 zákona č. 153/2013 Z. z. úlohy v oblasti informatizácie zdravotníctva, správy národného zdravotníckeho informačného systému, štandardizácie zdravotníckej informatiky, zdravotníckej štatistiky a poskytovania knižnično-informačných služieb v oblasti lekárskeho zdravotníctva.

Navrhuje sa národnému centru doplniť kompetencia, ktorá umožní poskytovať súčinnosť orgánom štátnej správy na úseku verejného zdravotníctva pri výkone ich pôsobnosti, umožní im v plnej miere informovať obyvateľstvo a umožní orgánom štátnej správy na úseku verejného zdravotníctva využívať informačné, komunikačné a sieťové technológie národného centra na účel plnenia ich úloh.

K čl. III

V záujme ochrany verejného zdravia sa počas účinnosti opatrení podľa osobitného predpisu, t. j. opatrení vydanými orgánmi verejného zdravotníctva v zmysle § 48 ods. 4 písm. r) zákona o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia, ktorými by bola nariadená povinnosť zakrytia (prekrytia) tváre, zavádza výnimka zo zákazu mať zakrytú tvár spôsobom sťažujúcim alebo znemožňujúcim identifikáciu účastníka verejného športového podujatia. Výnimka zo zákazu mať zakrytú tvár je ohraničená spôsobom, ako je stanovená aktuálne účinným opatrením. Ak teda opatrenie stanovuje povinnosť zakrytia alebo prekrytia horných dýchacích ciest (typicky rúškom, šalom alebo šatkou), je na verejnom športovom podujatí prípustné zakrytie tváre iba tak, aby boli prekryté horné dýchacie cesty (napríklad rúškom) a nepripúšťa sa zakrytie celej tváre (napríklad kuklou).

K čl. IV

V záujme akútnej potreby chrániť verejné zdravie, sa ustanovuje deň nadobudnutia účinnosti tohto zákona dňom jeho vyhlásenia.